

ДО ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛІВ ЧЕРЕЗ ОПТИМІЗАЦІЮ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

В.І.ШЕРСТЮК

Україна, м. Пологи Запорізької області, Пологівська гімназія «Основа»

В сучасних умовах розвитку нової економіки, в якій основним ресурсом стає мобільна висококваліфікована людина, іде становлення нової системи освіти. Соціально-економічні перетворення в Україні визначили принципово нові пріоритети розвитку системи освіти і вимоги до рівня професійної підготовки майбутніх фахівців. У Державній національній програмі „Освіта” („Україна XXI століття”), Національній доктрині розвитку освіти наголошено на необхідності забезпечення високої якості професійної освіти, конкурентоспроможності та мобільності випускників вищих навчальних закладів на ринку праці. Виникає необхідність пошуку нових моделей і підходів до професійної підготовки майбутніх фахівців, зокрема, технологічного профілю, від якості знань і вмінь яких значною мірою залежить економічний розвиток нашої країни. За таких умов переосмислення змісту, форм і методів професійної підготовки фахівців, спрямування її на врахування сучасних соціально-економічних реалій має важливе загальнодержавне значення .

Місія освіти полягає в тому, щоб змінити життя учнів і виховати громадян, які зможуть жити і продовжувати працювати в суспільстві, яке стає все динамічнішим і складнішим.

Розвиток освіти актуалізує вирішення проблеми оцінки професіоналізму педагога, рівня його професійної компетентності, перспективи росту, можливостей професійної реабілітації [3, с.45].

Педагогічне управління процесом формування професійної компетентності школярів відкриває нові можливості для оптимізації навчального процесу, докорінного змінення технології отримання нового знання та становлення педагогічної творчості викладача. Результати вивчення проблеми оптимізації навчального процесу вказують на те, що педагогічне управління повинно бути постійною складовою професійної підготовки вчителя. Вчитель повинен сприймати, аналізувати, обробляти, застосовувати, оцінювати інформацію, яка до нього надходить (нові ідеї, передовий

досвід), уміти вчитися (аналізувати стан і перспективи власного розвитку), регулювати та корегувати складові навчально-виховного процесу.

Компетентнісний підхід орієнтується на кінцевий результат освітнього процесу та спрямовується на формування у випускника готовності ефективно зорганізувати внутрішні (знання, уміння, цінності, психологічні особливості й т.п.) і зовнішні (інформаційні, людські, матеріальні й т. п.) ресурси для досягнення поставленої мети. Компетентність характеризує міру включення в активну діяльність, здатність ефективно розв'язувати конкретну ситуацію, мобілізуючи при цьому знання, уміння, досвід, поведінкові відносини та цінності. На перший план виходить категорія „здатності до дії” як уміння використовувати знання у практичній діяльності [1, с.67].

Педагогічне управління процесом формування професійної компетентності школярів відкриває нові можливості для оптимізації навчального процесу, докорінного змінення технології отримання нового знання та становлення педагогічної творчості викладача. Результати вивчення проблеми оптимізації навчального процесу вказують на те, що педагогічне управління повинно бути постійною складовою професійної підготовки школяра, який повинен сприймати, аналізувати, обробляти, застосовувати, оцінювати інформацію, яка до нього надходить (нові ідеї, передовий досвід), уміти вчитися (аналізувати стан і перспективи власного розвитку), регулювати та корегувати складові навчально-виховного процесу. Одним з ключових моментів виховання компетентної особистості є впровадження поглибленого вивчення предметів та профільного навчання [2, с.90].

Профільне навчання дає можливість у своїй роботі застосовувати різноманітні елементи освітніх технологій та методик: прийоми коментування, прийоми рефлексивної діяльності, проблемне навчання, пошукові методи, диференційоване різнорівневе навчання, інтерактивні методи навчання.

З власного досвіду викладання в класах з поглибленим вивченням математики, треба сказати, що години надані для поглибленого вивчення предмету не є зайвими. Учні математичних класів, навіть якщо мали знання середнього рівня на початку 10-класу, в кінці одинадцятого класу мали достатній рівень, впевнено здавали ДПА і підтвердили свої знання на ЗНО.

Учням, які навчаються в класах з поглибленим вивченням математики, вистачає часу займатися в МАН, створювати власні проекти з математики (Костенко О., Шевченко Я., Сиротюк Г. та інші).

Знання нині виступають лише потенціалом, яким має володіти фахівець, головним є результативність діяльності спеціаліста в конкретних умовах, у даному випадку знання отримані учнями на уроках в класі з поглибленим вивченням математики, дали змогу не лише здати ЗНО, а й вступити до вузів.

Література:

1. Денищева Л.О., Глазков Ю.А., Краснянская К.А. Проверка компетентности выпускников средней школы при оценке образовательных достижений по математике. // Математика в школе. - №6 -2008. - С. 20-30.
2. Інтерактивні технології на уроках математики. Харків: Основа, 2007. – 128с.
3. Солянкина Н.Л. Профессиональная компетентность: понятие и виды / Н.Л. Солянкина. - Красноярск: КК ИПК РО, 2003. – 24 с.

Надійшло до редакції 14.10.2013 року.